

90

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 24 lutego 1959 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wykonywania nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej oraz przekazania uprawnień do orzekania o karach.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się dyrektorów i naczelnich inżynierów zakładów energetycznych okręgów oraz imiennie upoważnionych przez dyrektorów tych zakładów pracowników zakładów energetycznych okręgów do wykonywania nadzoru i kontroli w zakresie racjonalnego, bezpiecznego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej oraz stosowania środków zmierzających do tego celu.

§ 2. 1. Upoważnia się dyrektorów i naczelnich inżynierów zakładów energetycznych okręgów oraz kierowników i głównych inżynierów zakładów energetycznych, prowadzonych przez zakłady energetyczne okręgów, do wymierzania kar pieniężnych jednostkom gospodarki uspołecznionej w trybie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie określenia pracowniczych stanowisk kierowniczych i osób odpowiedzialnych za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w sprawie trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar (Dz. U. Nr 30, poz. 114) za:

- 1) nieuzasadnione przekroczenie norm lub wskaźników jednostkowego zużycia energii elektrycznej i ciepłej ponad ustalone dla nich wielkości,
- 2) trwające ponad godzinę przekroczenia poboru mocy podczas godzin szczytowych,
- 3) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej czynnej i biernej,
- 4) niepodjęcie środków zmierzających do uregulowania dobowego poboru mocy i energii elektrycznej czynnej i biernej,
- 5) nieprowadzenie i nieprzesyłanie w terminie do zakładów energetycznych obowiązującej sprawozdawczości z wykorzystania limitów mocy i energii elektrycznej,
- 6) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych i ciepłych,
- 7) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego, bezpiecznego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej, poprawienia stanu technicznego urządzeń elektrycznych i ciepłych oraz usunięcia przyczyn mogących spowodować awarie lub inne niebezpieczeństwa,
- 8) uszkodzenie przyrządów mierniczych służących do rachunku za dostawę energii elektrycznej lub ciepłej bądź uszkodzenie plomb założonych na przyrządy miernicze,
- 9) samowolne powiększenie mocy transformatorów lub podłączenie nowych urządzeń odbiorczych bez zezwolenia zakładu energetycznego,
- 10) niedopuszczenie do urządzeń elektrycznych lub ciepłych i przyrządów pomiarowych przedstawicieli Państwowej

Inspekcji Energetycznej oraz upoważnionych do inspekcji pracowników jednostek energetycznych.

2. Zakładom górniczym mogą być wymierzane kary za przekroczenia wymienione w ust. 1 pkt 1—5, 8 i 10 oraz za:

- 1) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej,
- 2) samowolne powiększenie mocy transformatorów w głównych stacjach zasilających,
- 3) samowolną zmianę zabezpieczeń linii zasilających.

3. Przepisy ust. 2 nie naruszają uprawnień organów administracji górniczej wynikających z przepisów prawa górniczego.

§ 3. Upoważnia się dyrektorów i naczelnich inżynierów zakładów energetycznych okręgów oraz kierowników i głównych inżynierów zakładów energetycznych prowadzonych przez zakłady energetyczne okręgów do wymierzania kar pieniężnych w trybie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie określenia pracowniczych stanowisk kierowniczych i osób odpowiedzialnych za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w sprawie trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar (Dz. U. Nr 30, poz. 114) osobom odpowiedzialnym w rozumieniu tego rozporządzenia za:

- 1) trwające ponad godzinę przekroczenie poboru mocy podczas godzin szczytowych,
- 2) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej i ciepłej,
- 3) niepodjęcie środków zmierzających do uregulowania dobowego poboru mocy i energii elektrycznej oraz ciepłej zgodnie z ustalonym programem,
- 4) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych i ciepłych.

§ 4. Upoważnia się:

- 1) dyrektorów zakładów energetycznych okręgów do rozpatrywania odwołań od orzeczeń w sprawach kar pieniężnych wydawanych przez kierowników i głównych inżynierów zakładów energetycznych prowadzonych przez zakłady energetyczne okręgów,
- 2) dyrektora Zjednoczenia Energetyki do rozpatrywania odwołań od orzeczeń w sprawach kar pieniężnych wydawanych przez dyrektorów i naczelnich inżynierów zakładów energetycznych okręgów.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Energetyki z dnia 5 września 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wykonywania czynności nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej oraz przekazania uprawnień do orzekania o karach (Monitor Polski z 1956 r. Nr 76, poz. 889 i z 1958 r. Nr 24, poz. 140).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: *F. Waniotka*

91

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 6 lutego 1959 r.

w sprawie ustanowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144), §§ 6 i 7 uchwały nr 124 Rady

Ministrów z dnia 28 marca 1957 r. w sprawie cen zakupu krajowego tytoniu ze zbiorów roku 1957 i lat następnych (Monitor Polski z 1957 r. Nr 32, poz. 215 i z 1959 r. Nr 15,

poz. 63) oraz § 1 uchwały nr 51 Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1959 r. w sprawie zmiany ceny zakupu krajowego tytoniu ze zbiorów 1959 r. (Monitor Polski Nr 15, poz. 63) zarządzają się, co następuje:

§ 1. Ustala się jednostkowe ceny zakupu poszczególnych odmian i klas tytoniu uprawianych w kraju oraz ogłasza się jednolity tekst taryfy wykupu tytoniu krajowego, podany w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Spożyw-

czego i Skupu z dnia 19 lutego 1958 r. w sprawie ustanowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego (Monitor Polski Nr 25, poz. 148).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że załączona taryfa wykupu tytoniu ma zastosowanie przy wykupie tytoniu, poczynając od zbioru z roku 1959 i lat następnych.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: w z. *St. Ochab*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 6 lutego 1959 r. (poz. 91).

TARYFA WYKUPU TYTONIU KRAJOWEGO ZE ZBIORU ROKU 1959 I LAT NASTĘPNYCH

Rozdział I.

Przepisy taryfowe.

§ 1. Ceny na liście tytoniowe ustalone w rozdziale II obowiązują w stosunku do plantatorów, którzy dostarczają tytoń zgodnie z umową o uprawę i dostawę tytoniu.

§ 2. 1. Plantatorzy, którzy stosują się do wyznaczonych im przez wytwórnę tytoniu przemysłowego terminów i ilości dostaw, otrzymują premię w wysokości:

a) za dostawę w okresie od sierpnia do 10 października — 4%,

b) za dostawę w styczniu — 2%,

c) za dostawę w lutym i późniejszych miesiącach — 4% należności za dostarczony tytoń, obliczonej według niniejszej taryfy.

2. Plantatorom, którzy nie dostarczają tytoniu w ustalonym terminie lub umówionej ilości, wytwórnia ma prawo potrącić 10% należności za nie dostarczony w terminie tytoń, obliczonej według średniej ceny uzyskanej przez plantatora za dostarczoną w danym dniu partię tytoniu.

§ 3. 1. Cenami ustalonymi w rozdziale II objęte są tylko te liście, które nadają się do wytwarzania wyrobów tytoniowych.

2. Liście i części liści tytoniowych zanieczyszczone piaskiem, pyłem ziemnym i innymi obcymi domieszkami, nie-dojrzałe, nie dosuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute, jak również liście rozsadnikowe przyjmuje się jako materiał nieużyteczny (tzw. nieużytek tytoniowy).

3. Liście tytoniowe, zanieczyszczone piaskiem lub pyłem ziemnym, jeżeli zanieczyszczenia te da się usunąć przez wytrząsanie, klasyfikuje się normalnie z potrąceniem wagi zanieczyszczeń od ogólnej wagi liści.

4. Wiązki liści tytoniowych, w których obok liści użytecznych znajdują się liście nieużyteczne, uznaje się za materiał nieużyteczny.

5. Za każdy kilogram liści nieużytecznych odmian Kentucky i Machorka, uznanych za nadające się do przerobu na ekstrakt tytoniowy, otrzymuje plantator 30 groszy.

6. Liście nieużyteczne wszystkich innych odmian tytoniu oraz liście odmian Kentucky i Machorka, nie nadające się do przerobu na ekstrakt, odbiera się bez wynagrodzenia i poddaje się zniszczeniu.

§ 4. Liście tytoniowe mechanicznie uszkodzone klasyfikuje się w sposób następujący:

1) liście, których blaszka liściowa jest więcej niż w połowie mechanicznie uszkodzona, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;

2) liście tytoniu Trapezund, Hercegowina, Złotolistny IHAR, Virginia, Burley, uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż 1/10, lecz mniejszej niż połowa blaszki liściowej, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie nie uszkodzonym,

3) liście tytoniu Kentucky, Mocny Skroniowski i Puławski Szerokolistny klasy pierwszej, uszkodzone mechanicznie na powierzchni większej niż 1/10, lecz mniejszej niż połowa blaszki liściowej, odbiera się w klasie drugiej,

4) liście tytoni cygarowych odpowiadające wymaganiom klasy pierwszej i drugiej, które z powodu uszkodzeń mechanicznych nie nadają się na pokrywy i zawijacze, odbiera się w klasie trzeciej, o ile uszkodzenie nie przekracza połowy blaszki liściowej.

§ 5. Liście tytoniowe uszkodzone przez choroby klasyfikuje się w sposób następujący:

1) liście, których blaszka liściowa jest więcej niż w połowie uszkodzona przez choroby, uznaje się za materiał nieużyteczny;

2) liście, których blaszka liściowa jest więcej niż w 1/3, a mniej niż w połowie uszkodzona przez choroby, odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu;

3) liście, których blaszka liściowa jest nie więcej niż w 1/3 uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie bezpośrednio niższej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w stanie zdrowym;

4) liście tytoni cygarowych, odpowiadające wymaganiom klasy pierwszej i drugiej, których blaszka liściowa jest mniej niż w 1/3 uszkodzona przez choroby, odbiera się w klasie trzeciej.

§ 6. Liście częściowo zepsute przy suszeniu klasyfikuje się tak, jak liście uszkodzone przez choroby.

§ 7. Zawartość wilgoci wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

1) przy odmianach Trapezund, Hercegowina, Złotolistny IHAR, Virginia, Burley, Havanna:

a) liście zawierające do 18% wilgoci klasyfikuje się jako liście normalnie wysuszone,

b) liście zawierające od 18% do 26% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,

c) liście odmian Virginia i Burley w klasie pierwszej i drugiej odpowiadające wymaganiom eksportowym nie mogą zawierać więcej niż 22% wilgoci,

d) liście zawierające od 26% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w najniższej klasie odpowiedniej odmiany tytoniu z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,

e) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny;

2) przy odmianach Kentucky, Puławski Szerokolistny i Mocny Skroniowski:

a) liście zawierające do 19% wilgoci klasyfikuje się jak liście normalnie wysuszone,

b) liście zawierające od 19% do 26% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,

c) liście zawierające od 26% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w ostatniej klasie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,

d) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny;

3) przy odmianie Machorka:

a) liście zawierające do 19% wilgoci klasyfikuje się jak liście normalnie wysuszone,

- b) liście zawierające od 19% do 30% włącznie wilgoci klasyfikuje się normalnie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi liści,
- c) liście zawierające od 30% do 35% włącznie wilgoci odbiera się w drugiej klasie z potrąceniem nadmiaru wilgoci od ogólnej wagi tytoniu,
- d) liście zawierające ponad 35% wilgoci uznaje się za materiał nieużyteczny;

§ 8. Dostarczone do wykupu liście tytoniowe powinny odpowiadać następującym wymaganiom:

- 1) powinny być posortowane według jednakowych odmian oraz poszczególnych wymagań klasyfikacyjnych;
- 2) powinny być powiązane w wiązki liściem tytoniowym tej samej odmiany i klasy; liście odmiany Machorka powinny być ułożone równo, tak aby nasady blaszki liści się pokrywały, i powiązane sznurkiem lub żykiem w polowie długości ogonków;
- 3) wiązki mogą zawierać najwyżej 25 liści.

§ 9. Pominięcie wymagań przewidzianych w § 8 wpływa następująco na klasyfikację liści tytoniowych:

- 1) wiązki zawierające liście różnych klas tej samej odmiany klasyfikuje się według liści najniższej klasy, znajdujących się w wiązce;
- 2) wiązki zawierające liście różnych odmian tytoniu bez Machorki odbiera się w cenie 4 zł za 1 kg, z Machorką zaś w cenie 3 zł za 1 kg.

§ 10. Przyznaje się plantatorom dodatek do ceny taryfowej za:

- 1) liście tytoniu odmiany Virginia i Burley klasy pierwszej i drugiej, odpowiadające wymaganiom eksportowym, tj. prostowane, posortowane, powiązane w wiązki i ułożone w belikach według koloru, wielkości, treściwości oraz odpowiadające wymaganiom, zawartym w § 7 pkt 1 lit. c) — 15% ceny taryfowej;
- 2) liście tytoniu odmian Trapezund, Hercegowina, Złotolistny IHAR, prostowane, starannie posortowane, powiązane w wiązki i ułożone w belikach według zbiorów, treściwości i kolorów
w klasach pierwszej i drugiej — w wysokości 15%,
w klasie trzeciej — w wysokości 10% ceny taryfowej;

- 3) liście tytoniu odmiany Havanna, prostowane, starannie posortowane i powiązane w wiązki według kolorów, wielkości i treściwości

w klasie pierwszej — w wysokości 15%,
w klasie drugiej — w wysokości 10% ceny taryfowej.

§ 11. 1. Za uwędzenie liści tytoniu Kentucky klas pierwszej i drugiej drzewem twardym otrzymuje plantator 15% do-
datek do ceny taryfowej.

2. Liście tytoniu Kentucky wędzone węglem uznaje się za materiał nieużyteczny.

§ 12. 1. Liście tytoniowe, należycie posortowane, a dostarczone za uprzednim zamówieniem przedsiębiorstwa przemysłu tytoniowego w stanie nie wiązonym (luzem), klasyfikuje się normalnie i potrąca się 20 groszy za każdy kilogram liści.

2. Liście odmiany Machorka klasy pierwszej, dostarczone luzem, z obciętych ogonkami u nasady blaszki liściowej, odbiera się po normalnej cenie taryfowej z dopłatą po 2 zł za każdy kilogram liści. Dopłaty do ceny taryfowej nie stosuje się, jeżeli obcięcie ogonków wykonano niedokładnie pozostawiając części tych ogonków u nasady blaszki liściowej.

3. Liście tytoniowe powiązane drutem uznaje się za nieużytek tytoniowy.

4. Wiązki zawierające więcej niż 25 liści klasyfikuje się normalnie i potrąca się 1 złoty od każdego kilograma liści.

5. Liście odmiany Machorka, nie odpowiadające wymaganiom § 8 pkt 2, klasyfikuje się normalnie z potrąceniem 1 zł za każdy kilogram liści.

6. Liście nie prostowane tytoni: Trapezund, Hercegowina, Złotolistny IHAR w klasach od pierwszej do trzeciej oraz tytoni Virginia, Burley, Havanna w klasach pierwszej i drugiej klasyfikuje się normalnie z potrąceniem 1 zł od każdego kilograma liści nie prostowanych.

§ 13. Liście tytoniowe dostarczone do wykupu z częściami lodyg odbiera się w najniższej klasie danej odmiany tytoniu z potrąceniem wagi lodyg.

§ 14. Spółdzielnie produkcyjne i plantatorzy indywidualni zrzeszeni w kółkach plantatorów tytoniu, którzy w pełni wykonali planowane dostawy wynikające z umów o uprawę i dostawę tytoniu, otrzymują dodatkową premię w wysokości 1% wartości dostarczonych liści tytoniowych.

Rozdział II.

Ceny poszczególnych odmian.

§ 15. Ustala się następujące ceny poszczególnych odmian tytoniu:

1) Havanna:

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	jakość	manipulacja	
I	Liście brunatne, oliwkowe, delikatne, elastyczne, dobrze żarzące się, jednolicie zabarwione, nie uszkodzone, średnio treściwe, o szerokości nie mniejszej niż 18 cm	posortowane według różnic w zabarwieniu, prostowane i wiązane w wiązki	42,00
II	Liście brunatne, zielonawo-brunatne, delikatne, dobrze żarzące się, niejednolicie zabarwione, nie uszkodzone, mało i średnio treściwe, o szerokości nie mniejszej niż 18 cm	prostowane i wiązane w wiązki	30,00
III	Liście brunatne, nie odpowiadające wymaganiom klas I i II, liście żółte	prostowane lub nie prostowane i wiązane w wiązki	20,00
IV	Liście ciemnobrunatne, zielonawo-brunatne, treściwe i mało treściwe		10,00
V	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I do IV		4,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obecnych domieszek, przydatne do wyrobów		

2) Hercegowina, Złotolistny IHAR, Trapezund:

Klasa	Wymagania			Cena za 1 kg zł
	kolor	treściwość	manipulacja	
I	Liście żółte, cytrynowo-żółte	treściwe	prostowane i wiązane w wiązki	46,00
II	Liście zielonawo-żółte, jasnobrunatne, żółto-brunatne			25,00
III	Liście brunatne, żółto-zielone	treściwe i mało treściwe	prostowane lub nie prostowane i wiązane w wiązki	15,00
IV	Liście ciemnobrunatne, zielono-brunatne	treściwe i mało treściwe		4,00
V	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości, nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I do IV			4,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			

3) Puławski Szerokolistny:

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	kolor	manipulacja	
I	Liście jasnobrunatne, brunatne i czerwono-brunatne,	prostowane i nie prostowane, wiązane w wiązki	20,00
II	Liście ciemnobrunatne i brunatno-zielone		14,00
III	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I i II		4,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

4) Virginia, Burley:

Klasa	Wymagania			Cena za 1 kg zł
	kolor	treściwość	manipulacja	
I	Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte	treściwe	prostowane i wiązane w wiązki	42,00
II	Liście jasnobrunatne, zielonawo-żółte			35,00
III	Liście brunatne, żółto-zielone	treściwe i mało treściwe	prostowane lub nie prostowane, wiązane w wiązki	23,00
	Liście żółte, pomarańczowo-żółte, cytrynowo-żółte, jasnobrunatne, zielonawo-żółte	mało treściwe		
IV	Liście ciemnobrunatne, zielonawo-brunatne	treściwe i mało treściwe	14,00	
V	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I do IV			4,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			

5) Kentucky:

Klasa	Wymagania			Cena za 1 kg zł
	kolor	treściwość	manipulacja	
I	Liście jasnobrunatne, czerwono-brunatne, brunatne	treściwe	prostowane lub nie prostowane, wiązane w wiązki	21,00
II	Liście ciemnobrunatne, zielono-brunatne	treściwe i mało treściwe	wiązane w wiązki	14,00
	Liście jasnobrunatne, czerwono-brunatne, brunatne	mało treściwe		
III	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I i II			4,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			

6) Mocny Skroniowski:

Klasa	Wymagania		Cena za 1 kg zł
	kolor	manipulacja	
I	Liście jasnobrunatne, brunatne i czerwono-brunatne,	prostowane i nie prostowane, wiązane w wiązki	21,00
II	Liście ciemnobrunatne i brunatno-zielone		14,00
III	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klas wyższych i które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym dla klas I i II		4,00
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

7) Machorka:

Klasa	Wymagania	Manipulacja	Cena za 1 kg zł
I	Liście duże i średnie	prostowane i nie prostowane, wiązane	15,00
II	Liście drobne o długości 15 cm od nasady liściowej do wierzchołka		
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość. Liście, których ze względu na stan uszkodzeń i dojrzałości nie można zaliczyć do klasy I	3,00	
	Liście nie wiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		

Rozdział III.

Ceny nasion tytoniu.

I. Materiał siewny.

§ 16. 1. Nasiona tytoniowe dojrzałe i zdrowe, wyprodukowane na podstawie umowy, o energii kiełkowania nie mniejszej niż 40% i o sile kiełkowania nie mniejszej niż 90%, odbiera się według następujących cen:

- a) Trapezund, Hercegowina, Złotolistny IHAR i inne odmiany tytoni orientalnych oraz Havanna i inne odmiany tytoni cygarowych — 140 zł za 1 kg,
- b) Virginia, Burley, Flandria, Kentucky — 200 zł za 1 kg,
- c) Mocny Skroniowski, Puławski Szerokolistny — 160 zł za 1 kg,
- d) Machorka Pomorska — 80 zł za 1 kg,

e) Machorka Selvaggio, Machorka Brazylijska — 120 zł za 1 kg.

f) elity nasienne (materiał wyhodowany w ośrodkach doświadczalnych) — 3.000 zł za 1 kg.

2. Cenę za nasiona tytoniowe dojrzałe, zdrowe, czyste, o zawartości wody nie wyższej niż 12%, o energii kiełkowania nie niższej niż 40% oraz o sile kiełkowania od 75% do 90% oblicza się w stosunku do wartości nasion podanych w ust. 1.

3. Przez energię kiełkowania bądź siłę kiełkowania należy rozumieć te procentowe ilości nasion, które w jednakowych warunkach będą kiełkować w ciągu 120 godzin (5 dni) bądź 336 godzin (14 dni).

4. Nadmiar wilgoci potrąca się od ogólnej wagi nasion.

II. Materiał przemysłowy.

§ 17. 1. Nasiona Machorki dojrzałe, czyste i zdrowe odpowiadające ustalonym normom, wyprodukowane na podsta-

wie upoważnienia przedsiębiorstwa przemysłu tytoniowego na cele przemysłowe, odbiera się po cenie 6 zł za 1 kg.

2. Nasiona tytoniowe siewne o energii kiełkowania mniejszej niż 40% oraz o sile kiełkowania mniejszej niż 75% i nasiona siewne dostarczone ponad zamówioną ilość, o ile odpowiadają ustalonym normom dla materiału przemysłowego, odbiera się po cenie 6 zł za 1 kg.

Rozdział IV.

Przepis końcowy.

§ 18. Niniejsza taryfa wykupu tytoniu ma zastosowanie do umów zawartych po dniu 1 września 1958 r. o uprawę i dostawę tytoniu ze zbiorów 1959 r. i do umów ze zbiorów lat następnych.

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 lutego 1959 r.

w sprawie obniżenia ceny państwowych nieruchomości rolnych na terenie Ziemi Zachodnich i w południowej części województwa rzeszowskiego dla niektórych kategorii nabywców.

W celu przyjęcia z pomocą w nabywaniu państwowych nieruchomości rolnych uczestnikom walk z faszyzmem oraz prześladowanym w czasie okupacji — w 20-lecie wybuchu II wojny światowej — na podstawie art. 5 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. Żołnierze Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR, żołnierze wchodzący w skład Odrodzonego Wojska Polskiego w okresie przed 9 maja 1945 r., uczestnicy kampanii wrześniowej 1939 r., żołnierze polskich formacji przy armiach sojusznicych z okresu od września 1939 r. do 9 maja 1945 r., żołnierze Armii Radzieckiej z okresu od 22 czerwca 1941 r. do 9 maja 1945 r. posiadający obywatelstwo polskie, uczestnicy walk partyzanckich z Niemcami i ich sprzymierzeńcami, o ile nie występowali przeciwko Polsce Demokratycznej, a wchodzili w skład Gwardii Ludowej, Armii Ludowej, Armii Krajowej, Batalionów Chłopskich, Polskiej Armii Ludowej i Korpusu Bezpieczeństwa, członkowie partyzantek radzieckich i jugosłowiańskich posiadający obywatelstwo polskie, a także więźniowie polityczni z okresu od września 1939 r. do 9 maja 1945 r. oraz wdowy po wymienionych żołnierzach, uczestnikach walk partyzanckich i więźniach politycznych — mogą nabywać w 1959 r. na warunkach ulgowych, określonych w § 2, państwowe nieruchomości rolne na terenach Ziemi Zachodnich oraz na terenach województwa rzeszowskiego wymienio-

nych w § 1 ust. 2 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 24, poz. 143 i z 1959 r. Nr 1, poz. 4).

§ 2. 1. Cenę sprzedażną gruntów państwowych i znajdujących się na nich budynków na terenach, określonych w § 1 niniejszego zarządzenia, dla nabywców państwowych nieruchomości rolnych spośród osób wymienionych w tymże § 1 ustala się w wysokości 50% ceny sprzedażnej ustalonej na zasadach i w trybie zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 24, poz. 143 i z 1959 r. Nr 1, poz. 4).

2. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych do dalszego obniżenia na wniosek wojewódzkiego oddziału Banku Rolnego określonej w ust. 1 ceny budynków w granicach do 20% w zależności od warunków miejscowych.

§ 3. 1. Stwierdzenie przynależności do poszczególnych jednostek wojskowych następuje na podstawie zaświadczeń władz wojskowych (wojskowe komendy rejonowe).

2. Stwierdzenie udziału w walce z Niemcami i ich sprzymierzeńcami w składzie partyzantek oraz pobytu w więzieniach i obozach następuje na podstawie zaświadczeń wojewódzkich zarządów Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: E. Ochab

93

INSTRUKCJA MINISTRA ZDROWIA

z dnia 20 lutego 1959 r.

w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach.

W związku z niejednorodną praktyką przy stosowaniu przepisów § 3 rozporządzenia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie

utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40 poz. 306) ustala się i wyjaśnia, co następuje: